Dosarul nr. 4-333/2025
(4-25178177-32-4-23122025)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

10 februarie 2026 **mun. Hîncești**

Judecătoria Hîncești sediul central, Republica Moldova
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Emil Bulat
Grefier Elena Grigoraș
Cu participarea:
Apărătorul făptuitorului, avocat – Larisa Lupașcu
Agentului constatator al IP Hîncești – Pădureț Lia
În absența:
Făptuitorului – Sapescu Sergiu

a examinat în şedinţă de judecată publică procedura contravenţională cu privire la comiterea de către Sapescu Sergiu / *datele de anchetă stabilite conform materialelor cauzei contravenționale* / născut la *****, IDNP: *****, cu viza de reședință în r-nul ***** și domiciliat în *****, s. *****, a contravenţiei prevăzute în art. 318[1] Cod contravențional al RM, și

A C O N S T A T A T :

La 19 decembrie 2025, de către agentul constatator al IP Hîncești, Pădureț Lia, a fost întocmit pe numele lui Sapescu Sergiu, proces-verbal cu privire la contravenție, fiindu-i încriminat săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art. 318[1] Cod contravenţional.

La aceiași dată, în conformitate cu prevederile art.400, alin.(5) Cod contravenţional, agentul constatator din cadrul IP Hînceşti a remis procesul-verbal cu privire la contravenţii spre examinare în fond instanţei de judecată competente, cu recomandarea – muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Astfel, la 23 decembrie 2025 în judecătoria Hînceşti, sediul Central a fost înregistrat dosarul contravenţional întocmit pe numele făptuitorului Sapescu Sergiu de către agentul constatator al IP Hînceşti, pe faptul săvârşirii contravenţii prevăzute în art.318[1] Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 ***** din 19 decembrie 2025, agentul constatator a constatat că, *Sapescu Sergiu, la 05 decembrie 2025, ora 22:10, fiind în r-nul. Hînceşti, s. *****, intenționat nu a executat cerințele ordinului de restricție cu nr. *****, din 04 decembrie 2025, prin faptul că s-a apropiat de victima *****, la domiciliul acesteia din s. *****, r-nul. Hîncești*.

În urma celor constatate de agentul constatator, la 19 decembrie 2025 în absența lui Sapescu Sergiu a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 318[1] Cod Contravențional, însă în prezența martorului asistent Lefter Olga.

În şedinţa de judecată, agentul constatator IP Hînceşti Pădureț Lia, s-a prezentat, solicitînd menținerea procesului-verbal cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, menționîdn că vinovăția acestuia este confirmată prin declarațiile victimei, a ordinului de restricție pe care l-a încălcat.

Făptuitorul Sapescu Sergiu, fiind citat legal, nu s-a prezentat, ulterior fiind dispus aducerii silite a acestuia, a parvenit raportul din cadrul IP Hîncești, care a confirmat că acesta locuiește în localitatea *****, r-nul Hîncești, or acesta a fost citat suplimentar și în r-nul Hîncești, s. *****. Astfel, instanța de judecată consideră necesar petrecerea ședinței de judecată în absența acestuia, în conformitate cu prevederile art. 455, alin.(3) Cod contravențional

Apărătorul făptuitorului, avocata Lupașcu Larisa, a solicitat încetarea procesului contravențional în privința lui Sapescu Sergiu, or nu s-a demonstrat vinovăția acestuia, în acțiunile lui lipsesc elementele unei contravenții.

Studiind materialele cauzei prezentate cu analiza cumulară a declarațiilor participanților la proces, verificând procesul verbal de constatare a contravenției sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional instanța de judecată reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art. 452 Cod contravențional al RM, cauza contravenţională se judecă în instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Conform art. 458 Cod contravențional al RM, judecând cauza contravenţională, instanţa este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d)existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Cod contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, în acord cu prevederile art. 425 alin.(1) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, iar conform alin.(5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Deşi, făptuitorul în cadrul ședinței de judecată nu a fost prezent pentru a-și expune poziția pe marginea faptei, rezultă că fapta a fost descrisă corect de către agentul constatator. Instanţa reţine, că circumstanţele concretizate, au fost probate inclusiv prin materialele procedurii contravenţionale elucidate de instanţă în şedinţa de judecată.

Astfel, instanța a stabilit cu certitudine că, Sapescu Sergiu, având emis în privința sa ordin de restricție de urgență, pentru a asigura integritatea fizică și psihologică a victimelor violenței în familie, intenționat a încălcat restricțiile impuse. Săvârșirea acestei faptei prejudiciabile a fost demonstrată pe deplin inclusiv prin materialele procedurii contravenţionale elucidate de instanţă în şedinţa de judecată, cum sunt:

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 19 decembrie 2025 întocmit pe numele lui Sapescu Sergiu în baza art. 318[1] CC;
- informaţia telefonică 112 din 05 decembrie 2025, ora 22:10, comunicată de *****, care a comunicat că la data și ora indicată, cet. Sapescu Sergiu, având ordin de restricție de urgență, emis în privința sa, a venit la domiciliul din s. *****, r-nul. Hîncești și manifestă un comportament agresiv;
- plângerea înaintată de ***** la 18 decembrie 2025, prin care roagă organele competente să întreprindă măsuri cu concubinul Sapescu Serghei, care la 05 decembrie 2025, a revenit la domiciliul acesteia, din s. *****, r-nul. Hîncești, astfel încălcând ordinul de restricție; proces-verbal de audiere a victimei, din 08 decembrie 2025, care a comunicat că la 05 decembrie 2025, se afla la domiciliul său împreună cu tatăl acesteia Bînzari Nicolae, în jurul orei 22:00, la domiciliu a venit concubinul acesteia Sapescu Serghei, fiind vizibil în stare de ebrietate. Acesta împreună cu tatăl său au servit băuturi alcoolice, unde la scurt timp i-a comunicat acestuia să plece de la domiciliu pentru a nu fi ultima vinovată pentru faptul că s-a întors. Concubinul refuza să plece, la care ultima a apelat șeful de sector, Marga Ion, comunicându-i despre acest fapt. Până la sosirea echipajului de poliție, concubinul a stat, însă când a văzut mașina de serviciu a acestora, a plecat. Menționează că în acea zi nu a fost agresată și nici numită necenzurat de acesta; ordin de restricție de urgență, nr. 90, din 04 decembrie 2025, ora 21:40.

Respectiv instanţa constată, că de către agentul constatator, la faza prejudiciară, corect au fost încadrate acţiunile persoanei în baza art. 318[1] Cod contravenţional şi, anume, neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Instanța reține că, în cazurile de violență în familie, potrivit jurisprudenței CtEDO, prioritate au viața și sănătatea victimei. În acest sens, CtEDO a accentuat că, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală. Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Convenţia privind prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie, adoptată la Istanbul la 11 mai 2011 (în continuare Convenție), este primul

document comprehensiv din punct de vedere juridic la nivel european pentru prevenirea, investigarea și pedepsirea actelor de violență împotriva femeilor.

Convenția obligă statele membre să-și ajusteze legislația civilă, penală și administrativă pentru a asigura măsuri de pedepsire a agresorilor și asistența victimelor violenței. Convenția de asemenea stabilește obligația statelor membre de a interveni imediat în soluționarea cazurilor de violență în familie, în special prin adoptarea măsurilor legislative pentru emiterea ordonanțelor prohibitive de urgență, ordonanțelor de restricție și urgență pentru a asigura părăsirea de către agresor a locuinței comune și a asigura protecția victimei.

Ordinul de restricție vine să completeze măsurile de protecție a victimei în vederea intervenției imediate a organelor de poliție și eliminării din locuință a agresorului.

În art. 8 al. (2) din Convenția europeană a drepturilor omului se prevede că: este admisă ingerința unei autorități publice în exercitarea acestui drept dacă aceasta este prevăzută de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora - ceea ce înseamnă că nu se încalcă drepturile omului prin aplicarea unui ordin de protecție.

Raportând datele stabilite în cadrul examinării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa de judecată ajunge la concluzia că Sapescu Sergiu se face vinovat de comiterea faptei incriminate, deoarece acesta având cunoștință despre ordinul de restricție instituit în privința sa, intenționat nu a executat cerințele acestuia, acțiuni pe care de fapt contravenientul în cadrul audierii la etapa documentării cazului contravențional de către agentul constatator nu le-a contestat.

Mai mult ca atât, procesul-verbal cu privire la contravenție completat în privinţa făptuitorului Sapescu Sergiu a fost întocmit în prezența acestuia, faptul dat fiind consemnat prin semnătura ultimului, respectiv acesta cunoaște că în privința sa a fost întocmit proces-verbal contravențional, iar în momentul întocmirii procesului verbal care-va obiecții nu a înaintat, poziție procesuală ce nu poate fi decât aceea a acordului cu privire la mențiunile consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului - verbal de contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu. În consecință, instanța constată că forța probantă a actului nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 425 din Codul contravenţional, care stipulează că probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, instanţa, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate

aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conchide că în şedinţa de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăţia lui Sapescu Sergiu în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional.

În consecinţă, instanţa constatând existenţa elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravenţional, în acţiunile lui Sapescu Sergiu, şi având la bază demonstrarea vinovăţiei făptuitorului şi urmărind scopul legii contravenţionale privind apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, instanţa va recurge la criteriile de individualizare a sancţiunii contravenţionale în dependenţă de gradul prejudiciabil atins prin comiterea contravenţiei dar şi de obiectul generic la care atentează aceasta.

Cum săvârşirea contravenției şi vinovăţia contravenientului au fost dovedite, instanţa urmează să dispună sancționarea acestuia proporţional gradului de pericol social al faptei comise şi periculozităţii contravenientului.

Cu privire la individualizarea sancțiunii**,** este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea contravenientului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul, rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea contravenientului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte. Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit prevederilor art. 41 din Codul contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Ținând cont de criteriile generale de invidualizare a pedepsei instanța de judecată constată în calitate de circumstanțe atenuante: comiterea unei contravenții pentru prima dată, or la materialul contravențional lipsește cazierul contravențional care ar demonstra că Sapescu Sergiu a comis care-va contravenții și a fost atras la răspundere contravențională.

Circumstanțe agravante pe cauză n-au fost stabilite.

Astfel, reieşind din materialele prezentate în şedinţa de judecată şi sancțiunile prevăzute de legiuitor, ţinând cont de prevederile art. 41 din Codul contravenţional, luând în considerație că vinovăția lui Sapescu Sergiu în comiterea faptelor imputate a fost dovedită prin probe pertinente și admisibile, instanța de judecată consideră că contravenientul se poate corija, iar scopul sancţiunii contravenţionale, prevăzut de art. 2 din Codul contravenţional, poate fi atins și prin aplicarea prevederile art. 37 Cod contravențional şi anume sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime maximă de 60 ore.

Chiar dacă, contravenientul, Sapescu Sergiu, în cadrul ședinței de judecată nu a fost prezent în vederea susținerii poziției privitor la aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în conformitate cu art. 37, alin.(3) Cod contravențional, art. 318[1], constituie excepție, acordul contravenientului nefiind necesar.

Aplicarea unei sancțiuni sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, în cuantum de 60 de ore, în cazul contravenientului Sapescu Sergiu, care a încălcat ordinul de restricție de urgență, se justifică prin mai multe considerente de ordin social, educativ și preventiv.

În primul rând, măsura are un pronunțat caracter reeducativ. Încălcarea unui ordin de restricție de urgență reprezintă o conduită care nu doar sfidează autoritatea publică, dar și pune în pericol siguranța și liniștea persoanei protejate. Prin impunerea muncii neremunerate, contravenientul este confruntat în mod direct cu consecințele negative ale propriului comportament, fiind obligat să își dedice timpul și energia pentru a sprijini comunitatea. Această experiență concretă contribuie la conștientizarea valorilor solidarității și respectului reciproc, oferindu-i posibilitatea de a-și reforma atitudinea și de a evita recidiva.

În al doilea rând, sancțiunea are un rol preventiv general. Ordinea publică și protecția persoanelor vulnerabile nu pot fi asigurate doar prin sancțiuni pecuniare sau măsuri restrictive; este necesară o sancțiune care să transmită un mesaj clar în comunitate că asemenea fapte nu sunt tolerate. Munca neremunerată, prin caracterul ei vizibil și concret, are un impact social mai puternic decât o simplă amendă, deoarece demonstrează că încălcarea normelor atrage după sine nu doar consecințe punitive, dar și obligația de a contribui activ la binele colectivității.

În al treilea rând, această sancțiune respectă principiul proporționalității. În condițiile în care fapta contravenientului, deși gravă prin potențialul de a afecta drepturile altor persoane, nu a degenerat într-un prejudiciu iremediabil, un cuantum de 60 ore de muncă neremunerată reprezintă un echilibru între severitate și caracterul educativ al pedepsei. Această durată este suficientă pentru a impune un efort real contravenientului, dar nu excesivă încât să îl împiedice să își continue activitățile cotidiene ori să se reintegreze social, astfel cum ar fi arestul contravențional.

În fine, munca neremunerată în folosul comunității asigură și o reparație simbolică față de comunitate în ansamblu, întrucât aceasta este cea care resimte indirect consecințele actelor de nerespectare a măsurilor de protecție.

Prin urmare, sancțiunea muncii neremunerate în folosul comunității pe o durată de 60 de ore apare ca fiind una echitabilă, eficientă și necesară, răspunzând atât nevoilor de reeducare a contravenientului, cât și exigențelor de protecție și prevenție la nivelul întregii societăți.

În esență, instanța reține că aplicarea în privința contravenientului a sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantum maxim prevăzut de lege, se impune ca o măsură necesară și proporțională, determinată de gravitatea circumstanțelor concrete ale cauzei și de conduita manifestată de acesta. În mod particular, instanța atrage atenția asupra faptului că nerespectarea ordinului de restricție

de urgență emis de autoritățile statului constituie o încălcare gravă a normelor legale, iar ignorarea deliberată a acestui act juridic echivalează cu o sfidare flagrantă a autorității statului și a mecanismelor instituite pentru protecția victimelor violenței în familie.

Instanța apreciază că faptele săvârșite de contravenient nu pot fi calificate drept unele izolate sau lipsite de importanță, ci relevă un comportament intenționat, conștient și perseverent de nesocotire a restricțiilor impuse în mod legal. Din declarațiile victimei, care sunt consecvente și credibile, rezultă că contravenientul a consumat băuturi alcoolice la domiciliul acesteia, manifestând o atitudine refractară, în pofida opoziției exprese a victimei și a încercărilor acesteia de a-l îndepărta de la domiciliu. O asemenea conduită denotă nu doar lipsa de respect față de normele de drept, ci și o atitudine de dominare și intimidare, incompatibilă cu scopul ordinului de restricție de urgență.

În această ordine de idei, instanța califică acțiunile contravenientului drept unele profund antisociale, apte să genereze un sentiment de insecuritate și teamă pentru victimă, amplificând riscul producerii unor consecințe mult mai grave asupra vieții, sănătății și integrității acesteia. Or, ordinul de restricție de urgență reprezintă un instrument juridic de prevenție, destinat tocmai evitării escaladării violenței în familie, iar încălcarea acestuia subminează eficiența protecției acordate de stat persoanelor vulnerabile.

Totodată, instanța reține că statul are o obligație pozitivă, derivată atât din legislația națională, cât și din standardele internaționale în materie, de a asigura protecția efectivă a victimelor violenței în familie și de a adopta măsuri adecvate pentru prevenirea repetării unor astfel de fapte. În acest context, aplicarea unei sancțiuni ferme și exemplare apare ca fiind indispensabilă nu doar pentru sancționarea contravenientului, ci și pentru descurajarea unor conduite similare pe viitor, precum și pentru reafirmarea autorității legii.

În acest context, instanța reține că soluția adoptată este în concordanță cu practica constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în mod repetat că statele au o ***obligație pozitivă*** de a adopta și aplica în mod efectiv măsuri apte să protejeze persoanele împotriva violenței în familie, inclusiv prin sancționarea adecvată a încălcării ordinelor de protecție sau de restricție. Curtea a subliniat că tolerarea pasivității autorităților sau aplicarea unor sancțiuni necorespunzătoare poate echivala cu o încălcare a art.art. 2 și 3 din Convenție, precum și a art. 8, în măsura în care autoritățile nu reușesc să prevină expunerea victimei la riscuri reale și imediate pentru viața, integritatea fizică și psihică a acesteia. Prin urmare, aplicarea unei sancțiuni ferme și proporționale, menite să sancționeze încălcarea deliberată a ordinului de restricție de urgență, reprezintă o măsură necesară pentru a asigura caracterul efectiv al protecției conferite de Convenție și pentru a preveni repetarea unor acte de violență, fiind în deplină consonanță cu exigențele stabilite în jurisprudența Curții.

Prin urmare, ținând cont de gradul sporit de pericol social al faptei, de caracterul intenționat al acțiunilor contravenientului, de atitudinea manifestată față de victimă și de necesitatea protejării efective a acesteia, instanța ajunge la concluzia că sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 60 de ore este una

echitabilă, proporțională și adecvată scopului preventiv și educativ al răspunderii contravenționale.

Se aduce la cunoştinţă contravenientului Sapescu Sergiu prevederile art.37, alin.(6) Cod contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Instanţa găseşte normele expuse aplicabile asupra cazului dat.

Reieşind din cele expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 318^1, 393 – 395, 460 şi 462 Cod contravenţional instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte Sapescu Sergiu vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318^1 Cod contravenţional şi în temeiul normei date i se aplică sancţiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de **60 (șasezeci) ore**.

Se aduce la cunoştinţă contravenientului Sapescu Sergiu că în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Emil Bulat
Copia corespunde originalului
Judecător Emil Bulat